

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2024.06.105>

ЄВРОПЕЙСЬКІ ПРАВОВІ СТАНДАРТИ ЗАХИСТУ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ

Різенко О.В.,*кандидат юридичних наук, доцент,**доцент кафедри адміністративного**та інформаційного права,**Національний університет «Львівська політехніка»*

ORCID: 0009-0006-9525-1719

Різенко О.В. Європейські правові стандарти захисту персональних даних.

У статті розглядаються основні європейські нормативно-правові акти, що забезпечують захист персональних даних та конфіденційної інформації про особу. Адже, враховуючи євроінтеграційний напрямок розвитку України, важливим для нашої країни є досвід правового регулювання інституту персональних даних саме на європейському континенті. Наголошено, що стрімкий технологічний розвиток і глобалізація призводять до виникнення нових труднощів для захисту персональних даних: масштаби збирання та спільного використання персональних даних суттєво зросли; технології дозволяють як приватним компаніям, так і публічним органам користуватися персональними даними в безпрецедентних масштабах з метою реалізації своєї діяльності, а фізичні особи дедалі частіше надають доступ до персональної інформації для громадськості та в глобальному масштабі. Підкреслено, що захист персональних даних як одне з основоположних прав людини нині гарантується ефективним поєднанням різних правових інструментів ЄС, зокрема установчих договорів ЄС і Хартії ЄС, які є актами первинного права ЄС, а також актів вторинного права ЄС. Проаналізовано Конвенцію Ради Європи «Про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних» від 28 січня 1981 року № 108 як перший міжнародний юридично зобов'язальний документ, який стосується виключно питань захисту персональних даних, у якій викладено ключові принципи обробки персональних даних, права особи у зв'язку з обробкою її персональних даних, базові норми щодо транскордонної передачі даних. Наголошено на важливості міжнародно-правових зобов'язань України, що впливають з УА та набуття статусу кандидата на членство в ЄС, що вкотре актуалізувало питання необхідності оновлення та впровадження у національне законодавство новітніх стандартів ЄС у сфері захисту персональних даних.

Результатом розробки спільного загальноєвропейського нормативного акта у сфері регулю-

вання обробки та захисту персональних даних стало прийняття Загального регламенту про захист персональних даних з метою адаптування правил захисту персональних даних до ери цифрових технологій, визначено головні змістовні новели цього правового акта. З'ясовано основні завдання Європейської ради із захисту персональних даних.

Ключові слова: конфіденційна інформація, інформаційна сфера, персональні дані, міжнародні стандарти, європейські правові стандарти, захист персональних даних, конвенція, директива.

Rizenko O.V. European legal standards of personal data protection.

The article considers the main European legal acts that ensure the protection of personal data and confidential information about a person. After all, taking into account the European integration direction of Ukraine's development, the experience of legal regulation of the institution of personal data on the European continent is important for our country. It was emphasized that the rapid technological development and globalization lead to the emergence of new difficulties for the protection of personal data: the scale of collection and sharing of personal data has increased significantly; technologies allow both private companies and public bodies to use personal data on an unprecedented scale in order to implement their activities and individuals are increasingly providing access to personal information to the public and on a global scale. It is emphasized that the protection of personal data as one of the fundamental human rights is currently guaranteed by an effective combination of various EU legal instruments, in particular the founding treaties of the EU and the EU Charter, which are acts of primary EU law, as well as acts of secondary EU law. The Council of Europe Convention «On the Protection of Individuals in Relation to Automated Processing of Personal Data» dated January 28, 1981 No. 108 was analyzed as the first international legally binding document that deals

exclusively with issues of personal data protection, which outlines the key principles of personal data processing, the rights of a person in connection with the processing of his personal data, basic norms regarding cross-border data transfer. The author emphasizes the importance of Ukraine's international legal obligations arising from the AA and the EU candidate status, which has once again raised the issue of the need to update and implement the latest EU standards in the field of personal data protection into national legislation. It is noted that rapid technological development and globalization lead to new challenges for personal data protection. The scale of collection and sharing of personal data has increased significantly. Technologies allow both private companies and public authorities to use personal data on an unprecedented scale to carry out their activities. Individuals are increasingly providing access to personal information to the public and on a global scale. The author emphasized the importance of Ukraine's international legal obligations arising from the AA and the acquisition of the EU candidate status, which once again raised the issue of the need to update and implement the latest EU standards in the field of personal data protection into national legislation.

The result of the development of a joint pan-European regulatory act in the field of regulating the processing and protection of personal data was the adoption of the General Regulation on the Protection of Personal Data with the aim of adapting the rules of personal data protection to the era of digital technologies, the main substantive novelties of this legal act were determined. The main tasks of the European Council for the Protection of Personal Data have been clarified.

Key words: confidential information, information sphere, personal data, international standards, European legal standards, protection of personal data, convention, directive.

Постановка проблеми. У сучасний період суспільство розвивається під впливом інтеграційних, глобалізаційних та інших процесів, до яких варто віднести інформаційний. В останнє десятиліття інформаційна сфера стала найважливішим чинником розвитку суспільства, а інформатизація всіх сфер суспільної діяльності є основним напрямом державної політики й імперативом розвитку суспільства [14, с. 76].

Останнім часом спостерігається невпинне розширення сфери застосування сучасних інформаційних технологій практично у всіх галузях, у тому числі у правовій сфері. Інформаційне право як комплексна галузь права і одночасно міжгалузева юридична наука є теоретичним та методологічним підґрунтям комплексного ефективного застосування інформаційних технологій

в юридичній діяльності, є правовим підґрунтям інформаційного суспільства XXI століття, яке сьогодні активно формується в рамках міжнародного співтовариства [15, с. 54].

В сучасний період у зв'язку з інтенсивним розвитком засобів збору, обробки, зберігання, передачі різних видів інформації, із глобальним наступом так званого віртуального простору, розвитком потужних мереж комунікаційних систем, які здійснюють трансграничні передачі відомостей, коли збільшуються можливості несанкціонованого доступу до інформації про особу, інших видів інформації, використання якої може спричинити шкоду, зокрема, законним інтересам конкретної людини, все більш актуальною стає проблема необхідності захисту конфіденційної інформації про фізичну особу – персональних даних [16, с. 71].

Персональні дані як найбільш чуттєва, делікатна і важлива для людини інформація посідає особливе місце в суспільних інформаційних відносинах. Проблема захисту людини від зловживання інформаційною владою – це проблема захисту персональних даних, яка пронизує будь-які сфери діяльності людини, суспільства і держави. Виконання завдання щодо захисту персональних даних у відповідних процесах управління є найважливішим чинником вдосконалення всієї системи управління. Від розуміння важливості й необхідності ефективного захисту персональних даних залежить спокій та благополуччя як окремої людини, так і держави [2, с. 7].

Враховуючи євроінтеграційний напрямок розвитку України, важливим для нашої країни є досвід правового регулювання інституту персональних даних саме на європейському континенті [7, с. 58]. Адаптація належного рівня захисту персональних даних відповідно до найвищих європейських та міжнародних стандартів у цій сфері безпосередньо впливає як з Угоди про асоціацію, так і набуття Україною офіційного статусу кандидата на членство в ЄС [8, с. 138].

Метою статті є розгляд основних європейських нормативно-правових актів, що забезпечують захист персональних даних і встановлюють стандарти їх захисту для всіх країн-членів ЄС.

Стан опрацювання проблематики. Окремі теоретичні та практичні аспекти захисту персональних даних, в тому числі й у праві Європейського Союзу, висвітлювалися у наукових напрацюваннях таких вітчизняних вчених, як В.М. Брижко, Ю.О. Коваленко, А.В. Пазюк, В.Г. Пилипчук, П.М. Сухорольський, В.Г. Хохановський, В.С. Цимбалюк та ін. Втім, у світлі постійного технічного розвитку засобів обробки та поширення персональних даних, що впливає

на оновлення нормативно-правового регулювання їх захисту, обумовлює подальші дослідження у згаданій сфері.

Виклад основного матеріалу. У праві ЄС право на захист персональних даних визнає як основоположне право. Захист персональних даних як одне з основоположних прав людини нині гарантується ефективним поєднанням різних правових інструментів ЄС, зокрема установчих договорів ЄС і Хартії ЄС, які є актами первинного права ЄС, а також актів вторинного права ЄС [8, с. 139].

Відповідно до законодавства ЄС, персональні дані можуть бути зібрані законно при дотриманні суворих вимог та для законної мети. Крім того, особи чи організації, що займаються збором та обробкою особистої інформації людей, повинні захистити її від зловживань і дотримуватися певних прав власників даних, які гарантовані законом ЄС [13, с. 46].

За законодавством більшості країн ЄС, персональні дані класифікуються за критерієм чутливості: а) дані загального характеру (П.І.Б., дата і місце народження, громадянство, стать, місце роботи, робочий телефон/факс/e-mail, місце проживання тощо); б) чутливі (англ. – vulnerable personally identifiable information), тобто дані, які за природою можуть порушити основні свободи і таємницю приватного життя (до таких належать відомості про стан здоров'я, етнічну належність, релігійні погляди, політичні переконання, власність, заробітну плату та інші джерела доходу, ідентифікаційні коди, біометричні записи, реквізити документів та платіжних карток, номерні знаки транспортних засобів, дактилоскопічні відбитки, зразки почерку, записи голосу, фото- та відеоматеріали, кредитна історія, інформація про судимість і ін.). Саме для чутливих персональних даних передбачено високий рівень захисту. Саме вони вважаються конфіденційними. І їх збирання, зберігання, використання та поширення без згоди суб'єкта забороняється законом й має наслідком юридичну відповідальність [4, с. 68].

Враховуючи поширення загроз несанкціонованої автоматизованої обробки та поширення персональних даних, які піддаються автоматизованій обробці, та зважаючи на доцільність поширення гарантій прав і основоположних свобод кожної людини, і зокрема, права на повагу до особистого життя, більшість європейських країн підписали Конвенцію Ради Європи «Про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних» від 28 січня 1981 року № 108 (далі – Конвенція № 108) [9] – перший міжнародний юридично зобов'язальний документ (і залишається єдиним юридично зобов'язуючим міжнародним документом у сфері захисту персональних даних), який стосується виключно

питань захисту персональних даних, у якій викладено ключові принципи обробки персональних даних, права особи у зв'язку з обробкою її персональних даних, базові норми щодо трансграничної передачі даних.

Відповідно до ст. 2 Конвенції № 108 «персональні дані» означають будь-яку інформацію, яка стосується конкретно визначеної особи або особи, що може бути конкретно визначеною («суб'єкт даних») [9].

Конвенція 108 застосовується до будь-якого процесу обробки даних, що здійснюється як у приватному, так і у державному секторах, зокрема, до обробки персональних даних судовими і правоохоронними органами. Вона захищає особу від зловживань, які можуть виникати при збиранні та обробці персональних даних, її другим завданням є регулювання трансграничної передачі персональних даних. Що стосується збирання та обробки персональних даних, визначені в Конвенції принципи стосуються, зокрема, відкритого і законного збирання та автоматизованої обробки персональних даних, які зберігаються для визначених і законних цілей та не використовуються у спосіб, не сумісний із цими цілями, а також не зберігаються довше, ніж це необхідно. Вони також стосуються якості даних, зокрема, передбачають, що такі дані по вині бути адекватними, відповідними та не надмірними (пропорційними), а також точними [10, с. 17].

Також у Конвенції 108 закріплено за особою право знати про факт збереження про нього/неї інформації і про можливість, за необхідності, її корегування. Дія закладених у Конвенції обмежень щодо здійснення прав можлива лише за умови існування загрози для інтересів, які переважають (наприклад, інтереси безпеки та захисту держави) [10, с. 17].

У подальшому, а саме 8 листопада 2001 р., було прийнято Додатковий протокол до цього міжнародного договору, який деталізував положення Конвенції в частині, що стосується трансграничної передачі даних, та містив нові положення щодо необхідності створення Сторонами Конвенції наглядового органу, який би здійснював контроль за додержанням законодавства про захист персональних даних [5].

До міжнародно-правових керівних принципів захисту персональних даних належать, зокрема, законність отримання, обробки і використання інформації; конкретна мета збору; обмеженість строку зберігання, точність; захист від випадкового чи несанкціонованого знищення чи випадкової втрати, від несанкціонованого доступу до інформації; гласність; право доступу особи до персональної інформації; право перевірки і внесення змін у свої дані та ін. [16, с. 72].

Пізніше на рівні Європейського Союзу принципи Конвенції були конкретизовані у Директиві 95/46/ЄС Європейського парламенту та Ради «Про захист осіб у зв'язку з обробкою персональних даних та вільним обігом цих даних» від 24.10.1995 [17]. Директива спрямована на захист прав і свобод людини у зв'язку з обробкою її персональних даних. Директива вимагає від держав-членів гарантувати право осіб на недоторканність приватного життя та забезпечити вільний потік особистих даних в рамках Співтовариства.

Попри те, що Директива 95/46/ЄС була одним з найпрогресивніших документів у сфері захисту персональних даних у світі, технологічний прогрес та зростання обсягів автоматизованої обробки персональних даних зумовили виникнення нових викликів та проблем у цій сфері, які потребували додаткової правової регламентації [1, с. 13].

Нині основним актом у сфері захисту персональних даних є Регламент Європейського Парламенту і Ради 2016/679 про захист фізичних осіб під час обробки персональних даних та їх вільного обігу та про скасування Директиви 95/46/ЄС (Загальний регламент про захист даних), що набув чинності 25 травня 2018 р., який виступає в якості *lex generalis* [8, с. 140].

Загальний регламент про захист даних (General Data Protection Regulation, GDPR) установлює норми щодо захисту фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і норми про вільний рух персональних даних, захищає фундаментальні права і свободи фізичних осіб, зокрема їхнє право на захист персональних даних, встановлює, що вільний рух персональних даних у всьому Союзі не повинно бути обмежено чи заборонено із причин, пов'язаних із захистом фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних [6].

Регламент закріплює принципи і норми щодо захисту фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням їхніх персональних даних, які передбачають, незалежно від їхнього громадянства або місця проживання, дотримання їхніх фундаментальних прав і свобод, зокрема їхнього права на захист персональних даних. Цей Регламент спрямовано на сприяння формуванню простору свободи, безпеки і правосуддя, економічного союзу, соціально-економічному прогресові, зміцненню та конвергенції економік у межах внутрішнього ринку, підтриманню добробуту фізичних осіб. Водночас, Регламент встановлює, що право на захист персональних даних не є абсолютним правом; воно повинне розглядатися в зв'язку з його функцією в суспільстві та бути збалансованим з іншими фундаментальними правами згідно з принципом пропорційності. У цьому Регламенті дотримано всі фундамен-

тальні права та свободи і принципи, визнані у Хартії, як це передбачено в Договорах, зокрема щодо поваги до приватного та сімейного життя, житла та спілкування, захисту персональних даних, свободи думки, совісті та віросповідання, свободи вияву поглядів та свободи інформації, свободи підприємництва, права на дієвий засіб правового захисту та справедливий суд, а також - культурного, релігійного та мовного різноманіття [6].

Говорячи про головні змістовні новели цього правового акта, якщо порівняти з Директивою ЄС, Регламент визначає правила гри для всіх учасників процесу захисту та обробки персональних даних – як суб'єктів, так і для володільців і розпорядників та контрольних органів у цій сфері. Зокрема, документ містить повний каталог прав суб'єктів персональних даних, які були раніше закріплені в Директиві та Хартії та розширює їхній зміст [1, с. 14]. Крім того, він встановив нові обов'язки, які вимагають від організацій забезпечити, щоб їхні системи за замовчуванням автоматично застосовували захист персональних даних; призначити за певних умов спеціаліста із захисту персональних даних; дотримуватися нового права щодо передачі даних; та дотримуватися принципу підзвітності. Відповідно до законодавства ЄС регламентні норми застосовуються безпосередньо, для цього немає необхідності імплементувати їх до національного законодавства. Таким чином, Загальний регламент захисту персональних даних передбачає єдиний набір правил захисту персональних даних для всіх держав – членів ЄС. Це створює єдині узгоджені правила захисту персональних даних для всього Європейського Союзу, встановлюючи простір юридичної визначеності, з якого мають користь як суб'єкти економічної діяльності, так і фізичні особи – суб'єкти персональних даних [11, с. 33-34].

В 2016 році одночасно із GDPR було прийнято Директиву (ЄС) 2016/681 Європейського Парламенту і Ради від 27.04.16 р. «Про використання даних записів реєстрації пасажирів (PNR) для профілактики, виявлення, розслідування і судового переслідування злочинів терористичного характеру і тяжкого злочину» [12].

Інші нормативно-правові акти ЄС, які можуть містити спеціальні правила щодо обробки даних у певних сферах чи обробки певних категорій даних, наприклад, Директива 2016/680 про захист фізичних осіб щодо обробки персональних даних компетентними органами з метою запобігання, розслідування, виявлення або переслідування кримінальних правопорушень або виконання кримінальних покарань та про вільне переміщення таких даних (так звана Директива про захист даних правоохоронними органами) чи Регламент 2018/1725 про захист фізичних

осіб стосовно обробки персональних даних інститутами, органами, службами та агентствами Союзу та про вільний рух таких даних, які, за конкретних обставин, розглядаються як *lex specialis* [8, с. 140].

Важливим суб'єктом у сфері захисту персональних даних є Європейська рада із захисту персональних даних (ЄРЗПД), заснована на підставі ст.68 GDPR [6]. Рада складається з голови одного наглядового органу кожної держави-члена та Європейського інспектора із захисту даних або їхніх відповідних представників.

Завдання Європейської ради із захисту персональних даних передбачені ст. 70 Регламенту і включають, зокрема, моніторинг правильного застосування регламенту, надання консультацій Комісії з будь-якого питання, пов'язаного з захистом персональних даних у Союзі, порад щодо відповідних питань, висновків, рекомендацій, окреслення найкращих практик і підходів щодо різноманітних питань, заохочує розроблення кодексів поведінки тощо [6].

Загальний Регламент про захист персональних даних передбачає право суб'єктів персональних даних подавати скаргу до контролюючого органу стосовно порушень Регламенту. Вони мають право на судовий захист та відшкодування. Останньою інстанцією для суб'єктів даних у сфері порушення законодавства про захист персональних даних є ЄСПЛ. Також за певних умов фізичні та юридичні особи мають право звернутись до Суду ЄС з позовом про скасування будь-яких рішень Європейської Ради з питань захисту персональних даних. На контролерів та операторів можуть бути накладені санкції за недотримання вимог Регламенту. Також вони несуть відповідальність за будь-яку матеріальну та не матеріальну шкоду, заподіяну внаслідок порушення. Штраф за порушення вимог Регламенту може сягати 20 млн. євро та накладатися контролюючими органами. У випадку порушення Регламенту підприємством розмір штрафу – до 4% загального річного світового обігу підприємства, залежно від того, яка сума є вищою [7, с. 56].

Аналіз міжнародно-правового регулювання захисту персональних даних свідчить, зокрема, про три основні його тенденції. По-перше, це декларування в актах загального характеру права на захист персональних даних як органічної частини фундаментальних прав людини; по-друге, закріплення в нормативних актах Європейського Союзу, Ради Європи, регіональних міжнародних організацій повноважень на регулювання відповідного права і, по-третє, включення юридичних норм щодо охорони конфіденційної інформації у міжнародні договори [3, 13].

Висновки. Отже, міжнародно-правові зобов'язання України, що впливають з УА та на-

буття статусу кандидата на членство в ЄС вкотре актуалізувало питання необхідності оновлення та впровадження у національне законодавство новітніх стандартів ЄС у сфері захисту персональних даних [8, с. 142].

Стрімкий технологічний розвиток і глобалізація призводять до виникнення нових труднощів для захисту персональних даних. Масштаби збирання та спільного використання персональних даних суттєво зросли. Технології дозволяють як приватним компаніям, так і публічним органам користуватися персональними даними в безпрецедентних масштабах з метою реалізації своєї діяльності. Фізичні особи дедалі частіше надають доступ до персональної інформації для громадськості та в глобальному масштабі [6].

Інноваційні зміни з розвитком інформаційно-комунікаційних технологій ставлять перед державами все більші виклики у сфері захисту персональних даних. Результатом розробки спільного загальноєвропейського нормативного акта у сфері регулювання обробки та захисту персональних даних стало прийняття Загального регламенту про захист персональних даних з метою адаптування правил захисту персональних даних до ери цифрових технологій. Захищати права суб'єкта персональних даних є обов'язком кожної держави [7, с. 58].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Бем М., Городиський В. Захист персональних даних: правове регулювання та практичні аспекти. Науково-практичний посібник. Рада Європи, 2021. 160 с. URL: https://ombudsman.gov.ua/storage/app/media/uploadedfiles/Handbook_Pers_Data_Protect_2021.pdf.
2. Брижко В.М. Організаційно-правові питання захисту персональних даних : автореф. дис. ...канд. юрид. наук : 12.00.07. НДЦ правової інформатики НАПрН України, Національна академія державної податкової служби. К., 2004. 22 с. С. 7.
3. Гевлич А., Селиванов В. Державна політика у сфері захисту персональних даних: міжнародно-правовий аспект. *Право України*. 2006. № 1. С. 9–15.
4. Гуржій Т.О. Правовий захист персональних даних : *монографія*. Київ : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2019. 216 с. С. 68.
5. Додатковий Протокол до Конвенції № 108 Ради Європи "Про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних щодо органів нагляду та транскордонних потоків даних" від 8 листопада 2001 року. Офіційний вісник України. 2011. 14 січ. № 1(58).
6. Загальний регламент про захист даних (GDPR) URL: <https://gdpr-text.com/uk>.

7. Кебус А.В. Кримінально-правовий захист персональних даних законодавства України відповідно та до держав Європейського Союзу. *Modern scientific journal (Сучасний науковий журнал)*. 2023. № 2 (2). С. 52–60.
8. Коваленко Ю.О. Особливості захисту персональних даних у Європейському Союзі та їх впливі на процес євроінтеграційної політики України. *Право та державне управління*. 2023. № 3. С. 138–144.
9. Конвенція Ради Європи від 28 січня 1981 року № 108 "Про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних" URL: <https://www.ippi.org.ua/konventsiya-radi-%D1%94vropi-vid-28-sichnya-1981-roku-%E2%84%96-108-%E2%80%9Cpro-zakhist-osib-u-zv%2%80%99yazku-z-avtomatizovano>.
10. Посібник з європейського права у сфері захисту персональних даних. Агенція Європейського Союзу з питань основоположних прав та Рада Європи, 2014. 220 с. URL: <https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra-2014-handbook-data-protection-ukr.pdf>.
11. Посібник з європейського права у сфері захисту персональних даних. Агенція Європейського Союзу з питань основоположних прав та Рада Європи, 2018. 436 с. URL: https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-coe-edps-2018-handbook-data-protection_ukr.pdf.
12. Про використання даних записів реєстрації пасажирів (PNR) для профілактики, виявлення, розслідування і судового переслідування злочинів терористичного характеру і тяжкого злочину : Директива (ЄС) 2016/681 Європейського Парламенту і Ради від 27.04.16 р. (Директива PNR). URL: http://ippi.org.ua/sites/default/files/8_1.pdf.
13. Проценко В.А. Особливості механізмів захисту персональних даних в законодавстві ЄС . *Правова інформатика*. № 2(34)/2012. С. 45–50.
14. Северінова О.Б. Інформаційно-правовий простір: питання розійку в умовах реформування. *Право і суспільство*. 2019. № 6. С. 75–80
15. Хахановський В. Структура та завдання навчальної дисципліни «Інформаційне право». *Правова інформатика*. 2006. № 3 (11). С. 54–58.
16. Шарабурина О.О. Проблеми правового захисту персональних даних як відомостей з обмеженим доступом. *Вісник НТУУ «КПІ». Політологія. Соціологія. Право*. Випуск 4(16)2012. С. 71–74/
17. Directive 95/46/EC of the European Parliament and of the Council of 24 October 1995 on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data. URL: <http://www.eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:31995L0046:EN:NOT>.